

РЕШЕНИЕ

№ 29341

гр. София, 22.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1536** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.211, ал.1 вр. с чл.214, ал.1 т.1 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Д. Г. Г. от [населено място] срещу заповед №8121к-104 от 12.01.2026г. на Министъра на вътрешните работи за удължаване на срока за отстраняване от длъжност, извършено със заповед №8121К-11872 от 04.11.2025г. -отменена с влязло в сила решение №43274/29.12.2025г. по адм.дело №12667/25г. на АССГ.

По изложените в жалбата съображения – се моли заповедта да бъде отменена. Твърди се, че заповедта, с която лицето е отстранено е отменена, поради което и удължаването на срока ѝ – е незаконосъобразно. Прави се довода се, че удължаването касае изменение на основания акт, който след като е отменен -също води до незаконосъобразност на последващия. Допълва се, че обжалваната заповед има неясна дата, издадена е три дни след изтичане на срока. Изтъква се, че продължаване на отстраняването ще засегне правата на лицето. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание - жалбата се поддържа от адв.Св.Д.. Претендират се разноси за д.т.. Ответната страна чрез юрк.С. оспорва жалбата и моли да се уважи по съображения в молба от 16.07.2026г., където визира, че жалбата е неоснователна. Към момента на издаване на заповедта – същата е законосъобразна. С оглед изложеното предлага да се отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 27.01.2026г. по отношение на връчване от 15.01.2026г. е в срок, от адресат на акта, поради което е допустима.

По съществото си е основателна.

Не е спорно, че по отношение на лицето е издадена заповед №8121К-11872 от 04.11.2025г. на министъра, с която служителят е отстранен от длъжност и тази заповед е отменена с влязло в сила решение №43274/29.12.2025г. по адм.дело 12667/25г..

Във връзка с посоченото дело като преюдициално е било спряно и настоящето производство с определение №10989 от 20.03.2026г..

След възобновяване на производството на ответника е била дадена възможност да заяви дали оттегля оспорения акт.

С молба от 16.07.2026г. процесуалния представител на ответника – юрк.С. е заявила, че поддържат становището си за неоснователност на жалбата. Представени са писмени доказателства във връзка с отстраняването –заповед за образуване на дисциплинарно производство срещу комисар Г. и Т.Т. /началник на Първа РСПБЗН/ за незаконни археологически разкопки при [населено място] вкл. със използването на металдетектори. В т.2 на същата заповед именно лицето е отстранено за срок от 2 месеца.

Със заповедта - предмет на делото – заповед №8121к-104 от 12.01.2026г. е изменена т.2 като срокът е удължен с още 1 месец, считано от 12.01.2026г.. Посочено е, че съгласно чл.214, ал.1 от ЗМВР срокът за отстраняване е до 2 месеца, като същото е от 11.11.2025г. и изтича на 11.01.2026г. и съответно по образуваното дисциплинарно производство няма произнасяне. Изложени са мотиви, че ако лицето се върне на работа, евентуално може да манипулира свои колеги и това би попречило на производството. Към заповедта е и мотивирано предложение №1983р-141 от 06.01.2026г.. Представени са и данни за хода на образуваното дисциплинарно производство- напр. покана от 21.01.2026г..

Следователно от правна страна съдът намира следното:

Заповедта за изменение на т.2 от заповедта за отстраняване, както и последната, са издадени от министъра на вътрешните работи като компетентно по чл.214 от ЗМВР лице вкл. и в писмена форма след мотивирано предложение, описано по-горе. Следователно освен компетентност, няма и допуснати процесуални нарушения вкл. от категорията на съществени такива. Няма данни заповедта да е издадена в преследване на друга цел, освен законоустановена. Същата е постановена във връзка с образуваното дисциплинарно производство -лицето е отстранено.

Без оглед на наличието на материално-правните предпоставки за издаване на оспорения акт към момента на постановяването му- понастоящем следва да се съобрази по реда на чл.142, ал.2 АПК новонастъпилия факт. Заповедта, чието изменение с процесния акт се прави - не съществува в правния мир. Същата е отменена с влязло в сила решение №43274/29.12.2025г. по адм.дело №12667/25г. на АССГ. Не може да се измени акт, който не съществува вкл. да се удължи срок, който не тече. На страната на ответника е дадена възможност за оттегляне на обжалвания пред състава акт, но въпреки изложеното ответникът не се е възползвал от това си право. Настоящото производство не може по същество да има нова ревизия на обстоятелствата, послужили за издаване на първоначалния акт. Тези съображения касаят липсата на достатъчно ясни мотиви защо отстраняването е необходимо, как образуваното дисциплинарно производство може да бъде повлияно, ако лицето продължава да упражнява задълженията си. Видно от решението на АССГ за отмяна на първата заповед, не се спори, че жалбоподателят е на ръководна длъжност Началник на Пета РСПБ, но няма изложение как ще въздейства.

Настоящият състав следва да подчертае, че отстраняването по чл.214, ал.1 от ЗМВР предвид използвания израз от законодателя „може“ –означава, че ответникът не действа

при условията на обвързана компетентност касателно образуваното дисциплинарно производство, а изисква мотивираност на акта и конкретна преценка. Понастоящем с последващата заповед са посочени същите мотиви -може да повлияе на разследването като получи съдействие или манипулира дисциплинарното производство, да окаже натиск и да се дадат неверни писмени сведения. В действителност има малко по-различни мотиви /макар и от същата категория/ -напр. допълнено е като мотив съдействието и манипулирането, но това не означава, че обжалваната заповед може да е и материално законосъобразна. Същата е процесуално законосъобразна според състава на база на преценката, която съдът е длъжен да извърши и въз основа на по-различните мотиви, които макар и лаконични са налице. Те са базирани на предположения за въздействие, но няма как и да има конкретни изложения, когато се касае за предположение. Въпросът е, че заповедта е материално-незаконосъобразна именно поради отмяната на първата заповед и настоящият състав е длъжен да зачете тази последица. В тази насока –спорът е изцяло правен –отменя ли се автоматично втората заповед при отмяна на първата и отговорът е да, защото няма срок в правния мир, който да бъде удължен. С влизането в сила на решението на АССГ по адм.дело №12667/25г. с обратно действие този срок и неговото протичане се заличават като последица.

Следователно жалбата е основателна, ведно с последиците – присъждане на оспорвания на разносните по делото, които са 5,11 евро д.т. Не се претендира адв. възнаграждение.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на Д. Г. Г. от [населено място] [ЕГН]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна заповед №8121к-104 от 12.01.2026г. на Министъра на вътрешните работи за удължаване на срока за отстраняване от длъжност, извършено със заповед №8121К-11872 от 04.11.2025г., отменена с влязло в сила решение №43274/29.12.2025г. по адм.дело №12667/25г. на АССГ.

ОСЪЖДА МВР да заплати на жалбоподателя разносните по делото от 5,11 евро д.т.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ, които срок тече от съобщаването му. Преписи на страните.